

Bewonersblad voor de locaties van Marga Klompé in regio Aalten - Bredevoort

Bewonersblad

Zomer 2024

Veranderingen

Nationale
Pannenkoekendag

Voorjaars-
schoonmaak

**Marga
Klompé**
voor het beste van elk moment

Voorwoord Raad van Bestuur

Beste bewoners (en medewerkers),
Het is weer zover: de zomer is in aantocht. De lente laten we achter ons. Alhoewel lente, misschien moeten we het 'het regenseizoen' gaan noemen? Toch heeft het seizoen van vernieuwing en groei ook kleur en warmte teruggebracht in onze omgeving, en ook een gevoel van nieuwe kansen en mogelijkheden. Veel mooie momenten zijn gecreëerd, die u terugvindt in dit blad.

Voor velen van ons is de zomer een favoriete tijd van het jaar. De dagen zijn langer, de zon schijnt en de bloemen bloeien in alle kleuren van de regenboog. Het is een periode waarin we veel buiten kunnen zijn, kunnen genieten van de frisse lucht en kunnen deelnemen aan de vele activiteiten die speciaal voor deze tijd van het jaar zijn georganiseerd. Dat geldt zeker voor Marga Klompé!

Dit jaar bestaat Marga Klompé 25 jaar. Eind mei/begin juni stond in het teken van het vieren van dit heuglijk feit. Samen met onze medewerkers, bewoners, vrijwilligers en relaties stonden we stil bij dit mooie moment.

Ik wil van deze plek ook eens gebruik maken om iedereen te bedanken die bijdraagt aan onze bewonersbladen. De persoonlijke verhalen, foto's en ideeën leiden tot een graag gelezen blad. We hopen dat u met veel plezier ook door deze zomereditie bladert en dat het u net zoveel vreugde en inspiratie brengt als de zomer.

Ik wens u een prachtige zomer toe, vol warmte, kleur en nieuwe Marga Klompé-momenten.

Met vriendelijke groet,

Erwin Bomers
raad van bestuur

Veranderingen

Op moment van schrijven is het warm en zonnig, de eerste mooie zomerdag van dit jaar. Dus eigenlijk een verandering van een nat voorjaar naar mogelijk een mooie zomer. Ook binnen de stichting hebben wij op dit moment te maken met vele veranderingen. Veranderingen die gepaard gaan met mooie momenten zoals onze nieuwbouw plannen voor de Vredense Hof in Winterswijk waar nu de aankoop van de grond is geregeld. Maar ook veranderingen welke te maken hebben met onze organisatie structuur. De afgelopen jaren kregen wij vaak signalen van medewerkers dat men minder aandacht ervaarde vanuit het leidinggevend kader en deze signalen hebben er mede voor gezorgd dat wij vanaf 1 juli 2024 aanpassingen hierin gaan doen.

Dit betekent voor de regio Aalten, Bredevoort en Beltrum dat wij gaan werken met teamregisseurs welke de teams samen met de regie verpleegkundigen gaan ondersteunen in alle dagelijkse vraagstukken, waarbij ze de teams in hun kracht zetten. Op het gebied van welzijn gaan wij de wens vanuit de bewoner verder ontwikkelen en kijken wij hoe we dit de komende jaren vorm gaan geven.

Tot slot verandert er iets in de aanwezigheid van de regiomanagers Sandra Veerbeek en Henk Hogevoer. Binnen de stichting gaan wij de regio's anders vorm geven en dat betekent dat regiomanager Henk Hogevoer de regio gaat verlaten en gaat werken in de regio Oost Gelre en Lochem. Zijn plaats gaat worden ingenomen door collega-regiomanager Nicole Cortel en zij gaat samen met Sandra Veerbeek leiding geven aan deze regio.

Voor onze bewoners en mantelzorgers zullen dit veranderingen zijn wie zij waarschijnlijk niet gaan merken omdat dit geen veranderingen zijn wie in hun nabijheid zijn.

Verder staan wij aan de vooravond van grote veranderingen in de zorg. Zoals al door velen in Nederland wordt aangegeven lijkt het erop dat ons huidige manier van werken in de zorg niet toekomstbestendig is. De grootste reden hiervan is dat het aantal medewerkers niet mee groeit met de groei van oudere inwoners in Nederland. Kortom, er moet meer werk verzet worden met hetzelfde aantal medewerkers. Dit betekent dan ook dat het afgelopen jaar door allerlei initiatieven dit bespreekbaar wordt gemaakt "de campagne Praat vandaag over Morgen". Waarbij bewustwording wordt gevraagd van hoe en waar wil men oud worden en wat is daar voor nodig en waar ligt je eigen verantwoordelijkheid. In deze regio ligt het vraagstuk hoe gaan wij het in de toekomst met z'n allen het wonen, welzijn en zorg vorm geven. Voor dit vraagstuk hebben wij nu bijeenkomsten georganiseerd met mantelzorgers om samen te kijken wat mogen wij loslaten en wat wilt u als mantelzorger behouden. Maar ook wat mogen wij verwachten, wat kunnen wij verwachten en wat verwachten wij als Marga Klompé van mantelzorgers. Dit vraagstuk zal een weg zijn waarbij vele vraagtekens voorbij komen en als wij er samen voor kunnen zorgen om naast elkaar te staan i.p.v. tegenover elkaar dat zijn wij ervan overtuigd dat wij dit vraagstuk samen vorm kunnen geven.

Al met al dus vele veranderingen, maar onze eerste prioriteit ligt voor nu vooral hoe gaan wij in de zomer als eenieder van een welverdiende vakantie geniet om met onze bezetting en welke mogelijke aanpassingen gaan wij hier dan in doen. Mocht dit tot aanpassingen leiden dan zullen wij u hierover informeren.

Ondanks alles wensen wij eenieder een mooie zomer waarbij hopelijk mooie herinneringen worden gemaakt.

Regiomanagers:
Sandra Veerbeek en Henk Hogevoer

't Naojagen van geluk

(een volksverhaal, vri-j vertaald in 't dialect deur Gerda te Maot)

Dizze kere vertel ik een verhaal dat zich afspölt in een plaatse örges an de andere kante van de weerld en die't endelek ontdekt is deur de ni-jsgierege Amerikanen. Amerikanen bunt zo as i-j messchien wel zölt wetten, altied nerig op zuuk naor onderwarpen um te onderzuchen en d'r meer van te wetten te kommen. Allene al at ze vermoedt dat d'r iets is dat een bezunder onderwarp is, geeft ze eur zoerverdiende geld uut um 't te bestudeern.

Toen een Amerikaan heurn van de bezondere luiheid van een volksstam helemaol in een uuthoek van India, nam hie merene 't vliegtuug en vlaog doorheer.

Hie wol wel 's precies wetten hoe't die mensen in mekare zatten, wat veur karakter zie hadden en in gedachten was hie al bezeg um eur van die luiheid af te helpen.

Dan zollen ze niet zo acter blieden in eure ontwikkeling, zo menen hie.

Nao heel wat taxiritten en bustochten aover slechte waege kwam den Amerikaan in een klein dörpken an. De meeste mansleu wazzen op 't land en de vrouwleu wazzen te verlaegen um met den vrömden witten man te praoten. Samen met zienen tolk von d'n Amerikaan 'n jongen keerl den onder een boom an de kante van d'n groten vierer lag te slaopen en te genieten van de frisse wind.

'Wat doe'j' vroeg d'n Amerikaan den helemaols opgewonden was dat hie al zo gauw 'n veurbeeld van luiheid had können vinnen.

Maor hie argern zich ok dufteg dat zonnen jongen keerl ziene tied zo an 't verlummeln was. 'Kö'j dat zelf niet zien dan? Ik doezele wat,' zei den jongen keerl 'n betje ge-argerd dat hie zo estoord wier in zien släöpken.

'Jao, dat zie'k wel, maor wat doe'j veur de kost?' vroeg d'n Amerikaan met hulpe van zienen tolk. 'Ik vang vissen, 'zei de keerl toen hie naor de vierer wees.

'Hoevölle vissen he'j dan vandage al evangen?'

'Twee hele groten', zei hie trots en lachend.

'Wat he'j d'r met edaone?'

'Ik hebbe ze op de markt verkocht.'

Mao worumme bu'j now dan niet an 't vissen? I-j könt d'r makkelek nog twee vangen.'

De jongen visser kek helemaol verbaasd.

'Worumme?' vroeg hie.

Die kö'j dan ook verkopen en zo kö'j meer geld verdienen.'

'Worumme,' vroeg den luien visser opni-j.

'Now, um wat visgrei te kopen, hengels enzo.'

'Worumme?'

'Um meer vissen te vangen, natuurlek.'

'Worumme?'

'Worumme? Now um meer geld te verdienen, gek.'

'Worumme?'

Noh, dan zo'j ow een fietse können kopen, een telefoon en een televisie en misschien wel een echt huus.

'Worumme?'

'Wel verdraejd! Umme gelukkig te worden natuurlek,' schreeuwen d'n Amerikaan 'm too. Maor ik bunne al gelukkeg zo as ik now bunne,' antwoordden 't veurbeeld van luiheid rösteg. Hie pakken ziene fluit en blaazen 'n deuntjen. 'Worumme zol ik al die moeite doen veur iets voor ik now al meer as zat van hebbe?'

D'n Amerikaan ging naor huus en hie hadde heel wat um aover nao te denken. Maor 't is wel de vraoge of de mensen in zien eigen land interesse zölt hebben in wat hie door bestudeerd hef en aover an 't denken is ekommen.

Een wederkerende activiteit is

de bakmiddag

bij Stegemanhof

Onder leiding van horeca collega Jolanda wordt er elke keer wat anders gemaakt.

De afgelopen keren is er: hartige taart, paas cakejes en douwtrap koekjes gemaakt.

Sinds een aantal weken is er in de activiteitenruimte een nieuwe keuken geplaatst.

Dit is des te leuker, omdat de bewoners nog gerichter kunnen bakken. De geur is dan ook door heel Stegemanhof te ruiken, waardoor er altijd een aantal collega's om de deur komen kijken.

Nationale Pannenkoekendag

in samenwerking met de leerlingen van groep 8 van IKC De Triangel

Op vrijdag 8 maart 2024, één van de eerste dagen dit jaar met een heerlijk voorjaarszonnetje, was het Nationale Pannenkoekendag 2024. En wat voor één.....

We hadden op deze dag 31 leerlingen, de leerkracht en een aantal bereidwillige ouders van IKC De Triangel te gast om van deze dag een hele feestelijke te maken met samenwerking tussen jong en oud. Prachtig om te zien! Na ontvangst van de leerlingen en een welkomstwoord met daarin een korte uitleg over dementie en de gang van zaken bij het Hoge Veld genoten de kinderen van de limonade met iets lekkers erbij. Vervolgens werden de kinderen in groepjes van drie leerlingen en een ouder begeleid naar de woningen. Daar werden ze niet alleen opgewacht door de bewoners, maar ook door vrijwilligers/gastvrouwen, die onze gasten verder gingen begeleiden, waarvoor iedereen hartelijk dank. Mede door jullie fijne hulp kon deze grote activiteit doorgaan.

Op alle groepswoningen werden er vervolgens heerlijke pannenkoeken gebakken: naturel pannenkoeken, pannenkoeken met appel en pannenkoeken met spek. Ook werden er weer prachtige placemats ingekleurd, eigenhandig door de bewoners, maar ook door bewoners samen met leerlingen als team. Dit om de tafel waaraan de pannenkoeken samen werden genuttigd een feestelijke tint te geven. Uiteraard mochten de toetjes niet ontbreken, ook die werden keurig gemaakt en vervolgens netjes uitgeserveerd door de leerlingen. Wat deze activiteit dit jaar bijzonder maakte, was

dat ook alle bewoners van de aanleunwoningen op het Hoge Veld van harte welkom waren om deel te nemen aan dit grote pannenkoekenfestijn met jong en oud. Mede dankzij deelname van onze collega horeca coördinator van de Stegemanhof, een vrijwilligster en onze huismeester werd ook dit een heel groot succes. Een groot woord van dank, ook aan jullie. Zij werden op deze dag geassisteerd door 16 leerlingen en een wederom super enthousiaste ouder. Helaas kon er vanwege te veel wind nog net niet buiten worden gebakken en moest het in de hal, maar dat mocht de pret niet drukken. Ook hier werd een grote hoeveelheid pannenkoeken gebakken, volop gekleurd om de meest bijzondere placemats te creëren en werden heerlijke toetjes gefabriceerd.

Daarna uiteraard ook genuttigd, jong en oud samen, veelal om en om aan de versierde tafels, als in een heus pannenkoekenrestaurant. Er werden prachtige gesprekken gevoerd, waaruit zelfs een vervolgspraak is gemaakt tussen een bewoonster en twee leerlingen om samen nog eens te genieten van een gezellig gesprek tijdens een kopje thee. Hoe mooi is dat....

Kortom, wat een enthousiasme en positieve energie door iedereen, voor iedereen. Een groot, gezellig en zeer geslaagd feest voor de bewoners van de groepswoningen en aanleunwoningen. Super bedankt voor jullie fijne medewerking, leerlingen, ouders en leerkracht van groep 8 van IKC De Triangel! Jullie waren top! Dat was Nationale Pannenkoeken dag 2024.....

Leerlingen van Basisschool de Groen van Prinsterer kwamen pannenkoeken bakken voor de bewoners van Woonzorg en groepswonen BethSan

Mode show

Studenten van het Graafschap College onder leiding van talenverbinder-Aalten. Gaan voor een opdracht van school een activiteit organiseren. Zij hebben gekozen om een modeshow samen met de bewoners van Stegemanhof te gaan organiseren. Er wordt zowel als de leerlingen en bewoners ideeën met elkaar uitgewisseld. Zelfs leerde een student van een bewoner hoe je moet breien.

Kroamschudden

In de maand april zijn we op een dinsdag en woensdag wezen Kroamschudden bij de kinderboerderij de Ahof in Aalten. Alle locaties van Aalten/Bredevoort deden hieraan mee. Bij Kroamschudden hoort natuurlijk een plak krentewegge. Een meneer van het wildbeheer kwam vertellen over het wildbeheer en tussendoor werd er muziek gespeeld door accordeon muzikanten. En natuurlijk werden de schapen, geiten, konijnen, vogels en lammetjes bekeken en geaaid.

Het waren twee gezellige dagen met elkaar.

Voorjaars schoonmaak

Langzaam worden de dagen wat langer en begint de zon weer te schijnen. Tijd om, net als vroeger, de traditie Voorjaars schoonmaak weer op te pakken.

Op zaterdag 9 maart was het zo ver. Rond 10.00 uur werd familie met koffie en krentenbrood ontvangen om hierna, samen met vader/moeder naar het eigen appartement te gaan om deze eens flink onder handen te nemen.

De ramen werden gewassen, gesopt in alle hoekjes en boven op de kasten, kledingkasten werden nagekeken,... Al met al een echte grote schoonmaak, onder toezicht ook van vader of moeder. Ook het balkon werd flink onder handen genomen en de bloembakken opnieuw ingepland. Rond 12.15 uur werd deze ochtend afgesloten met een welverdiende lunch. Al met al een zeer geslaagde ochtend welke, door familie besloten, zeker in het najaar weer een vervolg krijgt.

Namens bewoners en medewerkers
Ludgerstraat 35:

Familie BEDANKT
voor deze
geslaagde ochtend!

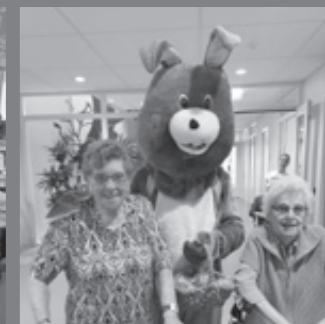
Gezellige bakmiddag met Jolanda Kobus

Samen bezig zijn voor het maken van piraatjes. Het resultaat mocht er wezen. De smaak was prima!

Paashaas

Gezelligheid tijdens Pasen met een bezoek van de paashaas.

Suus en Pip

Donderdag 16 mei bracht belevingstheater "Suus en Pip" een bezoek aan Beth San groepswonen. Ze hadden als thema "schoonmaak". De schoonmaakdames namen de boel dan ook eens goed onderhanden. Een dag met veel herkenning, lachen en genieten!

Dorus

Een gezellige middag voor alle bewoners Beth San met Dorus. Deze prachtige middag werd aangeboden door Stichting Vrienden van Beth San.

Leden Cliëntenraden Aalten / Bredevoort

Per mei 2024

Leden cliëntenraad Beth San

Dhr. J. Lensink
Cliënt Beth San woning 25 (som)
Dhr. J. van Zuidam
Cliënt Beth San wzc
Mevr. J. Tenten
Familie cliënt woning 29 (pg)
Mevr. L. Heusinkveld-te Winkel
Contactpersoon woning 31 (pg)
Mevr. A. Vreeman-Schuurman
Contactpersoon Beth San
Mevr. A. Lammers
Familie cliënt woning 35 (pg)
(Vacature 1x)

Leden cliëntenraad Stegemanhof/Hoge Veld

Dhr. G. Luimes
Cliënt Stegemanhof
Mevr. R. Stoffels
Cliënt Stegemanhof (somatiek)
Mevr. R. Vonderhorst
Contactpersoon Hoge Veld
Mevr. I. v.d. Born
Cliënt Geurdenstraat
Mevr. S. Offereins
Cliënt Stegemanhof
(Vacature 2x)

Leden cliëntenraad Ambthuis/kleinschalig wonen

Mevr. A. Mateman
Cliënt wzc
Dhr. A.J. Hummelink
Cliënt wzc
Dhr. A.J. Geerdes
Contactpers. kleinschalig wonen
(Vacature 4x)

Leden cliëntenraad Thuiszorg Marga Klompé

Mevr. M.J. Dibbets-Jansen
Winterswijk
Mevr. S. de Booij
Winterswijk
Dhr. W.R. Broeke
Lochem
Mevr. E. Venderbosch
Lochem
Dhr. J. Walvoort
Winterswijk
Mevr. K. Bisseling
Aalten

Regio Aalten
Vacature (1x)

Bureau Ondersteuning Cliëntenraden
Ziekenhuisstraat 14
7141 AN Groenlo
Tel: 0544-474100 / 06-22418579
Email: secr.cliëntenraden@szmk.nl

Kuikentjesbezoek in Ambthuis

De kuikentjes kwamen op bezoek bij het Ambthuis. De bewoners mochten ze aaien en met ze knuffelen. Jammer dat ze zo gauw groot worden, ze zijn zo schattig.

Vorbereiding voor het festival

Bewoners zijn druk bezig met de voorbereiding voor het festival ter gelegenheid van het 25 jarig bestaan van Marga Klompé.

Huifkartocht

Wat een geluk met het weer, het was een stralende dag. Bewoners hebben erg genoten. Het ritje ging naar de Haart en loonbedrijf Te Bokkel.

*Heerlijk
ontspannend
schilderen*

De schilderclub is druk bezig met mooie werken maken. Heerlijk ontspannend schilderen.

Waarom verhalen zo belangrijk zijn

Elkaar verhalen vertellen; we doen het dagelijks. Tijdens de koffie, als we aan de (klein) kinderen vertellen hoe iets vroeger ging, tijdens de verzorging ... en ga zo maar door. Het lijkt zo gewoon, maar als je er goed over nadent, besef je dat verhalen belangrijk zijn. Ze geven het leven kleur en maken ons tot een persoon.

Een Ierse filosoof zegt het als volgt: 'Verhalen vertellen is voor mensen even belangrijk als eten. Eigenlijk nog fundamenteeler, want voedsel houdt ons in leven maar verhalen geven ons leven waarde. Zij maken ons mensen tot wat we zijn'. Je merkt eigenlijk pas hoe belangrijk het is om je verhaal te kunnen vertellen als je het omdraait: als mensen je niet geloven of als niemand geïnteresseerd is in jouw verhaal. Hoe pijnlijk kan dit zijn.

Grote verhalen

Verhalen zijn zo oud als de mensheid. Mensen hebben elkaar altijd verhalen verteld. Onder andere om greep te krijgen op het leven, op de wereld. Want vroeg of laat vragen mensen zich af: waar komen we vandaan? Waar ga ik naar toe? Waarom zijn we hier op deze aarde? Hoe moeten we leven? Antwoorden op deze verhalen zijn onder andere te vinden in scheppingsverhalen en in verhalen over het einde der tijden. Elke cultuur heeft een eigen arsenaal aan verhalen.

De meeste ouderen zijn opgegroeid in een 'groot verhaal. Voorbeelden hiervan zijn: een christelijk verhaal – protestants of katholiek -, een socialistisch of humanistisch verhaal.

Opgroeien in zo'n groot verhaal, zo'n traditie, maakt je deel van een groter geheel. Je hoort ergens bij en de verhalen uit jouw traditie geen je aanwijzingen of zelfs geboden over hoe te leven. De tijd van de grote verhalen in onze westerse cultuur is voorbij. De meeste mensen voelen zich geen deel meer van een groter geheel en er is geen leidend verhaal meer. Dat betekent niet dat voor iemand persoonlijk bijvoorbeeld bijbel verhalen minder waarde hebben gekregen. Het betekent wel dat voor de meeste mensen in onze samenleving deze verhalen niet meer richtinggevend zijn.

Kleine verhalen

Door het ontbreken van overkoepelende verhalen, zijn persoonlijke of 'kleine' verhalen steeds belangrijker geworden. Je ziet dat terug in kranten, op tv en op internet. Overal zie je persoonlijke verhalen verschijnen. Mensen houden namelijk de behoefte om grip te krijgen op het (samen) leven. Vooral in een tijd als de onze, waarin zoveel verandert, doet dat extra gelden.

Er is verwarring. Wat is er allemaal gaande? Welke kant moet het op? Verhalen zijn dan een soort baken in onzekere tijden. De 'kleine verhalen' nemen een deel van de functies van 'grote verhalen' over.

In bedrijven en instellingen wordt ook steeds meer met verhalen gewerkt. Een gemeenschappelijk verhaal geeft inhoud, een stuk identiteit

Functies van verhalen

We noemde het al: mensen vertellen verhalen om greep te krijgen op het leven. Dat 'grip krijgen op' kun je onderverdelen in verschillende functies van verhalen. In de eerste plaats zorgen verhalen voor verbinding tussen mensen. Je kunt je herkennen in het verhaal van anderen of meer begrijpen van andermans levensloop. Verhalen kunnen ook richting geven. We zagen dat al bij de 'grote verhalen'. Ze fungeren als gids of ijkpunt. Die kant moet je op, dit is een 'voorbeeldige' manier van leven. Verhalen kunnen ook helen.

Als verhalen van lijden en pijn, van oorlog en misbruik, gehoord worden, is dat voor de slachtoffers een vorm van erkenning. Hun verhaal zal niet uit de geschiedenis verdwijnen. Tenslotte kun je je ook spiegelen aan verhalen. Dat kan je helpen om oplossingen te vinden voor eigen vragen. Je komt op ideeën of je denkt: dat zou ik anders doen. Samenvattend kun je zeggen dat verhalen je oriënteren en identiteit bieden. Dat verklaart ook de drang om te vertellen: je hebt behoefte aan een zekere eenheid.

Verhalen oproepen

Veel verhalen ontstaan spontaan. Je kunt het vertellen ook stimuleren door samen met de bewoners verhalen te lezen en samen na te praten.

In De Pelkwijk komen iedere vrijdag morgen vrijwilligers om verhalen voor te lezen voor een groepje bewoners en nadien praat men vaak na over hetgeen men gelezen heeft. Dit geeft steeds weer opnieuw genoeg gespreksstof.

In het verpleeg- en de verzorgingshuizen gaan herinneringskoffer rond. Het museum stelde deze koffers met voorwerpen van vroeger samen. Met onderwerpen als 'koffiezetten', kleding en huwelijk komen de verhalen los.

Ouderen dragen een leven vol verhalen met zich mee. Het zijn verhalen van vroeger. Al vertellend gaat het echter niet alleen over het verleden. Het gaat ook over wat er tijdens het vertellen weer ontstaat. Verhalen worden steeds weer bewerkt en aangepast. De mensen die luisteren vertellen het weer verder en spiegelen zich eraan. Blijf daarom vertellen! Aan uw familie, kinderen, kleinkinderen, medebewoners, kennissen en verzorgenden. En blijf luisteren, zodat de ander op verhaal kan komen.

Zomer

Het seizoen van warmte
De druk van temperatuur
De zonnestralen die branden
Zo gaat dat in de natuur

Het lome gevoel van de zon
Het vakantiegevoel om je heen
Lachende kinderen vrij van school
Op het strand of zwembad ben je nooit alleen

Lekker even afkoelen
In het water verwarmd door de zon
Zo moet je vakantie vieren
Je zou willen dat het elke dag kon

Het is maar een periode
Enkele weekjes in het jaar
Daar moeten we van profiteren
Het is dat waar ik voor spaar

Dan dondert het en bliksemt
Het opent de druk in de lucht
De temperatuur wordt minder
En verfrissing met een zucht

Zo hoort een zomer te zijn
Je verplaatst je meer naar buiten
Om vitamines op te doen
Voordat de deuren weer sluiten

Enkele weekjes zomer
Ze vliegen zo snel voorbij
Om voor herfst en winter plaats te maken
Maar daarna is ook snel weer mei

KOREN BLOEMEN

Ik zie nog het roggeveld,
waarlangs ik liep naar school.
Over het smalle weggetje,
het korenveld.....
waar zich menig korenbloem verschool.

Ik plukte dikke bossen,
met prachtig blauwe kleur.
En als ik eraan denk,
dan ruik ik nog hun geur.

Ik mocht ze daar niet plukken,
de rogge werd vertrapt.
En ik moet eerlijk zeggen,
de boer heeft mij vaak gesnapt.

Ik kon het toch niet laten,
en plukte telkens weer.
Ik denk dat hij dat ook begreep,
Want met een glimlach,
keek hij op mij neer.

Bron: www.1001gedichten.nl

Ode aan de rollator

O rollator, als ik jou niet had,
Dan kon ik niet meer op pad.
O rollator, als ik jou niet bezat,
Dan lag ik vele keren op mijn gat.
O rollator, wat fijn dat je bestaat,
Jij bent mijn steun en toeverlaat.

Je gaat overal met mij naar toe
En ben ik onderweg een beetje moe
Dan zet ik mij even op jouw plankje neer,
En na een poosje rusten gaat het wel weer.
Met een zware tas sjouwen is voorbij,
Die vervoer je gemakkelijk voor mij.

Je overheerst het beeld op pleinen en straten,
Onderweg al rustend even met iemand praten.
Wel de rem even vast aangetrokken,
Anders komen er zeker brokken.

Wil je uit dan hoef je niemand tot last te zijn,
Die zelfstandigheid is ontzettend fijn.
Ik hoef me echt niet voor je te schamen,
Iedere gebruiker kan dat beamen.
Als je dus niet meer alleen kunt gaan en staan,
Schaf dan een rollator aan, hij verrijkt je hele bestaan.
(komt uit een boekje van de zonnebloem)

Zomerpuzzel

D	G	I	B	R	G	C	R	R	J	Q	V	N	D	K	F	U
A	V	D	O	E	E	V	A	E	U	J	C	C	M	U	O	Y
G	B	U	U	E	V	I	Z	R	I	G	I	N	M	N	T	T
U	H	I	N	A	A	V	S	C	A	S	Z	A	E	K	O	U
I	O	W	L	Z	K	E	G	K	O	V	B	A	D	A	T	U
T	P	Z	L	I	A	C	W	O	O	Y	A	Q	K	M	O	W
S	L	G	O	Y	N	H	I	V	I	F	R	N	S	P	E	H
T	G	X	Y	N	T	O	O	Y	U	Y	F	Q	X	E	S	T
A	T	A	O	B	I	D	T	T	Z	I	F	E	O	R	T	S
P	K	H	S	P	E	L	E	N	E	I	M	I	R	E	E	K
O	I	A	Y	T	S	E	N	H	G	L	F	R	H	N	L	Z
A	E	P	W	W	C	B	T	O	E	R	I	S	T	I	Z	Z
A	U	Y	A	L	H	C	A	M	P	I	N	G	O	U	O	W
X	A	Z	G	P	O	T	T	E	E	P	B	V	V	S	M	K
N	E	O	D	U	O	A	X	M	T	H	E	Q	X	D	E	E
C	V	L	E	U	L	B	Y	I	U	R	U	E	P	O	R	E
T	G	T	V	A	K	A	N	T	I	E	R	D	L	X	B	O

Camping
Caravan
Daguitstap
Foto toestel

Hotel
Kamperen
Reis
Reiskoffer

Rugzak
Spelen
Tent
Toerist

Vakantie
Vakantieschool
Zomer
Zon

“Als je doet wat je leuk vindt, hoef je niet te werken”

Hij werkt al 44 jaar bij Marga Klompé waarvan de laatste 14 jaar als bestuurder. In september als hij 66 jaar wordt gaat hij met vervroegd pensioen. We hebben het over de man die we vrijwel allemaal wel van gezicht en voornaam kennen, zijn achternaam goed schrijven wordt moeilijker; Marcel Duvigneau. Voor de bewonersbladen spreken we met Marcel af op de plek waar het voor hem in 1980 allemaal begon binnen de stichting Verpleeghuis Pronsweide, de voorloper van Marga Klompé.

“Verpleging trok mij meer dan techniek”

“Alle jongens gingen in mijn tijd de techniek in, ik ook. Ik doorliep 2 jaar MTS en HTS waarbij ik ging voor de elektrotechniek. Toch koos ik voor de verpleging nadien, werken met mensen trok mij meer. Ik had in februari 1980 mijn diploma als verpleegkundige behaald in het Algemeen Ziekenhuis te Winterswijk. Het was een tijd dat je na het behalen hiervan geen werk had, nu nauwelijks meer voor te stellen. Ik informeerde naar een mogelijke baan als verpleegkundige maar werd direct aangenomen als afdelingshoofd bij het nog te openen nieuwe verpleeghuis Pronsweide. En kon daar beginnen op Starckenrode. Ik vond het een uitdaging om in het verpleeghuis wat meer contact te hebben met de cliënt en familie dan ik in het ziekenhuis gewend was. In het ziekenhuis verpleegde ik eens een jongetje, tijdens de verzorging waren de ouders erbij en moest ik hen leren hoe de zorg te kunnen geven. Dit was toen vrij bijzonder, maar dat moment leerde mij hoe belangrijk de betrokkenheid van de familie is. Dit heb ik ook in latere functies bij Marga Klompé voor ogen gehouden.”

“Veel veranderd”

“Vier personen op één kamer, een kastje, nachtkastje en een bed, dat was het. Cliënten kwamen toen vanuit omliggende plaatsen terug naar Winterswijk om hier weer te verblijven. Van een aantal die veelal verder uit het land kwamen en geen enkel familie hadden deden we in het begin zelfs de financiële administratie. Ook zijn we nu veel beter in staat cliënten te monitoren in alles. Hierdoor kunnen we onder andere zorgen voor juiste voeding, beweging of hulpmiddelen. Ook is er nu een veel grotere diversiteit aan cliënten met veel meer hulp-/zorgvragen. Hierdoor is het aanbod van Marga Klompé veel groter dan in de beginjaren; zo kwam onze thuiszorgtak pas later. Hierbij werken we nu samen met diverse andere zorgorganisaties, samen kunnen we meer. Een hele grote verandering is dat vandaag de dag alles onder een vergrootglas ligt. De wereld wordt sneller, iedereen vindt over alles iets en laat dat weten. Juist goed, maar dan wel graag via de juiste weg en niet via Facebook bijvoorbeeld. We willen als organisatie graag in gesprek, praten met mensen en niet over mensen.”

“Cliënten centraal”

“Cliënten staan altijd voorop bij Marga Klompé, dat was immers ook het gedachtegoed van onze naamgeefster. Cliënten beslissen zelf over hun leven, welzijn en sterven. Ze worden hierbij ondersteund door naasten, vrijwilligers, onze professionals en digitale hulpmiddelen. Binnen Marga Klompé hebben we vier kernwaarden hoog in het vaandel staan: gelijkwaardigheid, veiligheid, betrouwbaarheid en solidariteit. (Uitgebreid terug te lezen op site Marga Klompé, red.). Het is voor mij een voorrecht om bestuurder te zijn van Marga Klompé. Het triggert mij om de zorg zo goed mogelijk te faciliteren. Een strategie met een passende structuur maken. Dit alles door goed te luisteren naar collega's met veel praktijkervaring. Zo is de visie op wonen vernieuwd, we willen nu nieuwbouw waar men kan blijven wonen, ook als je zorgindicatie verandert. Marga Klompé is nu bij mijn huidige collega's in goede handen en ik heb er vertrouwen in dat Marga Klompé een goede nieuwe bestuurder terugkrijgt, zeker uitgaande van de vier kernwaarden.”

Bejaardentehuizen terug is een veelgehoorde opmerking

Marcel: “Goed dat mensen meedenken over hoe het straks verder moet met de ouderenzorg. We leven nu wel in een ander tijdperk dan toen er bejaardentehuizen waren waar men terecht kon zonder veelal enige zorgvraag. We moeten oppassen niet alles van vroeger te idealiseren, soort van vroeger was alles beter utopie. Het zou goed zijn dat ouderen geclusterd gaan wonen zodat dit voor de zorg ook beter te behappen is. Bewoners zullen straks zelfregulatie hanteren - wat is goed voor mij en wat niet - en passende keuzes maken. Tien procent van de vacatures zal niet meer ingevuld worden. Dit geldt overigens niet alleen voor de zorg maar voor veel bedrijfstakken. Geld is niet de belangrijkste oorzaak hiervan, maar gebrek aan mankracht. Technische hulpmiddelen kunnen hier een gedeeltelijke (schatting is zo'n 5%) oplossing voor zijn, denk daarbij aan een Medido. Een medicijndispenser die je helpt herinneren dat je medicijnen moet innemen en deze eruit laat rollen. Hierbij is geen zorgprofessional nodig, al krijgt deze wel een melding als deze niet juist wordt gebruikt.”

Marcel Duvigneau bij
luchtfoto Pronsweide

“Trots op personeel”

“Ik ben altijd enorm trots op de medewerkers van Marga Klompé. Zeer betrokken, sociaal, altijd bereid om zich in te zetten en bovenal zeer loyaal. Natuurlijk is ook hierin veel veranderd, personeel switcht sneller van werk. Niet erg hoor, als ze maar in de zorg actief blijven. Soms maken ze een ‘uitstapje’ en komen ze toch weer terug. Het gras bij de burens is niet altijd groener. Als organisatie proberen we zoveel mogelijk te faciliteren voor medewerkers. Denk daarbij aan onder andere symposia en medewerkersbijeenkomsten, maar ook prima secundaire arbeidsvoorwaarden als vitaliteitsprogramma en budgetcoach.”

“Vrijwilligers zijn onmisbaar”

“We zijn de vrijwilligers die zich steeds maar weer inzetten voor onze cliënten zeer dankbaar. Ze zijn echt onmisbaar, een aantal ken ik al vanaf mijn Pronsweide-tijd. Altijd bereid om zich in te zetten om anderen het zo aangenaam mogelijk te maken. Regelmatig mogen wij als bestuur beeldjes uitreiken aan jubilerende vrijwilligers, zelfs voor een 40-jarig jubileum, zo trouw zijn ze.”

“Na september”

“Ik ga genieten van mijn vrije tijd, zal vast even wennen zijn na al die jaren. Ik heb de laatste jaren altijd één vrije middag in de week gehad. Veelal om samen met mijn vrouw, die al met vervroegd pensioen is, met de kleinkinderen wat leuk te kunnen doen. Maar als bestuurder sta je altijd 24/7 aan, dus vaak zijn er toch telefoontjes. Niet erg hoor, want “als je doet wat je leuk vindt hoef je niet te werken”. Dit was altijd een gezegde van een oud-Pronsweide-collega, ik gebruik hem ook. In coronatijd hadden veel mensen tijd om thuis te gaan klussen, als bestuurder was ik drukker dan ooit en dat werk ga ik nu dus eerst maar eens inhalen. Verder mag ik graag fietsen, wandelen, tennissen en culturele activiteiten bezoeken, maar bovenal ben ik een familiemens.”

Van september 1958

September 1958 geboren in Zutphen, op elfde jaar naar Neede verhuisd, in Enschede naar school geweest. In Winterswijk woonachtig sinds eind jaren 70. Getrouwd, twee zoons, vier kleinkinderen.

Door Wim Ruesink

Een moestuin is goed voor je karakter!

Op het moment dat ik dit schrijf is het heerlijk weer! Mijn man en ik hebben voor het tweede seizoen onze moestuin ingericht. Slaplantjes van verschillende soorten, andijvie en courgette geplant, stokslabonen gepoot langs de hoge bamboestokken. Groeien maar!

Tot onze schrik liggen na een paar dagen enkele plantjes slap: het blijken engerlingen te zijn die zich te goed doen aan de kleine wortels. Weg plantjes! We hebben ze ook al aangetroffen in de bloementuin. Soms op tijd gevonden en de plant kunnen redden, soms toch te laat... Er zijn gelukkig ook planten, groenten en kruiden waar deze larven niet van houden. Dus op het moment dat u dit leest hebben we hopelijk al kunnen smikkelen van de aardbeien, prei en bietjes.

“Een moestuin hebben is goed voor je karakter”, zei iemand in de gespreksgroep. “Want soms komt iets niet op, of is er te veel regen of is het te droog. Het leert je omgaan met tegenslag!” “Uithuilen en opnieuw beginnen”, zei mijn moeder tegen ons als iets mislukt was, of anders ging dat we gehoopt hadden. Een oefening in veerkracht.

Omgaan met tegenslag, we hebben er op enig moment in ons leven allemaal mee te maken. En dan is de spinazie die niet opkomt of de sla die door slakken wordt opgegeten natuurlijk een kleinigheid.

Wat geeft je de moed om opnieuw te beginnen, of om door te gaan wanneer er echt belangrijke zaken op het spel staan? Rond ziekte en verlies, afscheid en rouw?

In gesprek met mensen over deze thema's komt soms hun levenskunst naar boven, waardoor iemand weer verder kon.

Altijd klinkt in hun verhaal door hoe belangrijk het is geweest dat je kunt vertellen wat er is gebeurd. Dat er geluisterd wordt en erkenning wordt gegeven aan het verlies, de moeite, de tegenslag.

Juist door je verhaal te kunnen delen en door de aandacht en warmte van een medemens, kan er weer ruimte komen voor perspectief, een weg verder. Een proces, een oefening in veerkracht.

Ik wens ons allemaal toe dat er in zo'n periode van tegenslag iemand voor je is die naar je verhaal luistert. Of dat je zelf zo iemand bent voor een medemens met verdriet.

Een hartelijke groet vanuit de vakgroep
geestelijke verzorging
Petra Speelman

**Marga
Klompé**
voor het beste van elk moment